

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 242.434 van 26 september 2018  
in de zaak A. 213.505/XIV-35.901**

In zake : de NV DESSEIN APOTHEEK  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Ludo Ockier en Michaël De Mol  
kantoor houdend te 8500 Kortrijk  
Beneluxpark 3  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Pierre Legros en Jérôme Sohier  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Emile De Motlaan 19  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. Marc Priem  
2. de BVBA MOBIPHAR  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Rik Ascrawat  
kantoor houdend te 8630 Veurne  
Kaaiplaats 10  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 26 juni 2014 waarbij een vergunning wordt verleend aan Marc Priem tot overbrenging van een voor het publiek opengestelde apotheek

buiten de onmiddellijke nabijheid van 8000 Brugge, Noordzandstraat 53 naar 8210 Zedelgem, Snellegemsestraat 14-16.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Marc Priem en de BVBA Mobiphar hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 21 oktober 2014 respectievelijk 5 juli 2017. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 april 2018.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michaël De Mol, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Manoël De Keukelaere, die *loco* advocaat Jérôme Sohier verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Rik Ascrawat, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Op 18 oktober 2013 dient de eerste tussenkomende partij een aanvraag in tot het bekomen van een vergunning voor de overbrenging van een voor het publiek opengestelde apotheek buiten de onmiddellijke nabijheid van Brugge naar Zedelgem.

3.2. Met een schrijven van 28 oktober 2013 meldt het secretariaat van de Vestigingscommissie dat de aanvraag tot overbrenging buiten de onmiddellijke nabijheid werd ingediend overeenkomstig de bepalingen van artikel 4, §2<sup>ter</sup> van het besluit van 25 september 1974 ‘betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken’ (hierna: het vestigingsbesluit).

3.3. Met een schrijven van 21 november 2013 worden de bestaande apotheken uit de omgeving, de Vereniging der coöperatieve apotheken van België (hierna: de OPHACO) en de Algemene Pharmaceutische Bond (hierna: de APB) op de hoogte gebracht van de aanvraag.

3.4. Met een schrijven van 23 december 2013 verzoekt de Vestigingscommissie de bevoegde adviesorganen om advies uit te brengen over de aanvraag.

3.5. De gouverneur, de APB, de apotheker-inspecteur, de provinciale Geneeskundige Commissie van West-Vlaanderen adviseren gunstig. Ook de afgevaardigde van de Administrateur-generaal adviseert in het rapport en conclusies gunstig.

3.6. Op 26 mei 2014 verleent de Vestigingscommissie een gunstig advies dat luidt:

“Alle uitgebrachte adviezen zijn gunstig. OPHACO heeft niet geantwoord en hun advies wordt bijgevolg geacht gunstig te zijn overeenkomstig artikel 7 *in fine* van het bovenvernoemde besluit.

Uit de demografische en geografische gegevens blijkt dat de overbrenging alleszins leidt tot een betere geografische spreiding en gelet op de cijfers opgegeven door de erkende landmeter-expert ook tot een betere demografische spreiding.

Groot-Brugge beschikt over meer dan 66 apotheken voor een totaal van 117275 inwoners (bevolkingscijfers 1/1/2014). Zonder rekening te houden met de apotheken waar 2 en meer apothekers werkzaam zijn, is het aantal voor het publiek opengestelde apotheken al hoger dan het vereiste aantal apotheken ( $117275/3000=39$ ). De continuïteit van de geneesmiddelenvoorziening komt hiermee niet in het gedrang.

Gezien de overbrenging plaats vindt in een aangrenzende gemeente, een betere geografische en demografische spreiding van de apotheken tot gevolg heeft in vergelijking met de toestand voor de overbrenging en het aantal apotheken per inwoner, in de gemeente waarin de apotheek wordt gesloten, na de overbrenging niet lager ligt dan het aantal dat met toepassing van de criteria bepaald in §2 of §3bis geopend kan worden, is voldaan aan artikel 1, §5bis, 3°.”.

3.7. Op 26 juni 2014 beslist de minister zich aan te sluiten bij de motivering van de Vestigingscommissie dat integraal deel uitmaakt van de beslissing, en wordt de gevraagde vergunning verleend.

Dit is de bestreden beslissing.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *A. Eerste middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

4. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van “artikel 4, §1 *iuncto* artikel 4, §2ter van het [vestigingsbesluit] en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel”. De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen dat de aanvrager van de overbrenging, *in casu* een belanghebbende partij, dient

aan te tonen dat hij persoonlijk de beschikking kan en zal hebben over de nieuwe vestigingslocatie. Indien dit feit niet blijkt uit het aanvraagdossier dient de aanvraag als onontvankelijk te worden beschouwd, minstens dient de overheid bij nazicht van het dossier de aanvraag te weigeren. *In casu* tracht de eerste tussenkomende partij tevergeefs de beschikbaarheid van het pand aan te tonen door middel van de voorgelegde handelshuurovereenkomst en een bevestiging van de huurder, de bvba Mobiphar, dat het pand aan de eerste tussenkomende partij ter beschikking zal worden gesteld. De bvba Mobiphar is geen vennootschap die aan de eerste tussenkomende partij verbonden is en waarin deze enige zeggenschap heeft. Bovendien kan overeenkomstig de handelshuurovereenkomst die is gesloten tussen de eigenaars van het pand en de bvba Mobiphar het pand niet in onderhuur worden gegeven of kunnen de rechten erop niet worden overgedragen aan een derde zonder de schriftelijke en voorafgaande toestemming van de verhuurder. Deze schriftelijke toestemming ontbreekt. De verwerende partij heeft minstens onzorgvuldig gehandeld door niet na te gaan of de bvba Mobiphar wel degelijk over de nodige rechten beschikte om het pand ter beschikking te stellen van de eerste verzoekende partij. De verzoekende partij verwijst nog “ten overvloede” naar het advies van de apotheker-inspecteur waarin wordt vermeld dat het gebouw in de Snellegemsestraat 14 te Zedelgem twee huisnummers omvat, namelijk 14/1 en 14/2 en dat “[d]e aanvrager dient aan te tonen dat het gebouw op nr. 14 ingenomen wordt door de geplande apotheek”.

In haar memorie van wederantwoord repliceert de verzoekende partij dat de vestigingsplaats niet beschikbaar was voor de vergunningsaanvrager, dit is de eerste tussenkomende partij maar enkel voor zijn opvolger de bvba Mobiphar, dit is de tweede tussenkomende partij. De aanvrager van de vergunning - dit is de eerste tussenkomende partij - is in het betrokken pand op de nieuwe vestigingsplaats slechts één werkdag actief geweest. Het pand werd door de tweede tussenkomende partij aan de eerste tussenkomende partij ter beschikking gesteld wat in strijd is met de bepalingen van de handelshuurovereenkomst. Het na de feiten overgemaakte akkoord van de verhuurders is weinig relevant aangezien de eerste tussenkomende partij het pand

slechts één werkdag heeft betrokken zodat er in hoofde van de verhuurders geen belang voorhanden was om zich *a posteriori* te verzetten tegen de overdracht van de huurrechten aan een derde. De eerste tussenkomende partij kon het akkoord van de verhuurder inzake de terbeschikkingstelling aan het aanvraagdossier toevoegen, wat niet is gebeurd. Het aanvraagdossier was onvolledig en de vergunning diende te worden geweigerd.

In haar laatste memorie herhaalt de verzoekende partij wat zij in haar eerdere procedurestukken heeft uiteengezet. Zij herhaalt dat uit het administratief dossier zelf moet blijken dat de nieuwe vestigingslocatie ter beschikking staat van de aanvrager wat inhoudt dat de verwerende partij *prima facie* dient na te gaan of de aanvrager over voldoende rechten kan beschikken, wat inhoudt dat de verwerende partij in zekere mate de burgerrechtelijke aspecten dient te beoordelen. De handelshuurovereenkomst vereist een voorafgaandelijke goedkeuring van de eigenaar die te dezen ontbreekt. Indien het standpunt wordt gehandhaafd dat de Raad van State “geen enkele aftoetsing zou kunnen doorvoeren aan de burgerrechtelijke implicaties uit de gevoegde overeenkomsten, [worden] de voormelde bepalingen volstrekt zinledig”. Bovendien zijn de bepalingen van de handelshuurovereenkomst duidelijk en behoeven geen interpretatie. De verzoekende partij heeft, niettegenstaande de *post factum* goedkeuring door de eigenaar, belang bij het middel. Immers bij onvolledigheid van het aanvraagdossier kon de overbrenging van de apotheek niet plaatsvinden waardoor de bestaande apotheken in de omgeving geen bijkomende commerciële druk dienden te ervaren.

### *Beoordeling*

5. Met toepassing van artikel 4, § 1, tweede lid, 2°, van het vestigingsbesluit, zoals het werd vervangen bij artikel 3, 5°, van het koninklijk besluit van 12 juni 2008 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken’ dient als bijlage bij het aanvraagformulier

voor een vergunning voor de overbrenging van een voor het publiek opengestelde apotheek het bewijs te worden meegestuurd dat de aanvrager over de aangevraagde vestigingsplaats zal kunnen beschikken indien hem de vergunning wordt verleend. Uit artikel 4, § 2<sup>ter</sup> van het vestigingsbesluit volgt dat de aanvraag slechts ontvankelijk is indien alle vereiste stukken bij de aanvraag zijn gevoegd, waaronder het in artikel 4, § 1, tweede lid, 2°, vermelde bewijs.

Het verslag aan de Koning bij artikel 3 van het hiervoor genoemde wijzigingsbesluit van 12 juni 2008 geeft de volgende uitlegging aan het vereiste dat de aanvrager over de aangevraagde vestigingsplaats zal kunnen beschikken, indien hem de vergunning wordt verleend:

“[...]”

Het betreft in het bijzonder de vereiste voor de aanvrager om in de aanvraag het bewijs te leveren dat indien de vergunning wordt toegekend, hij over de aangevraagde vestigingsplaats zal kunnen beschikken. Het is bijgevolg de mogelijkheid in de toekomst te beschikken over de aangevraagde vestigingsplaats die moet aangetoond worden en niet de mogelijkheid om te beschikken over de aangevraagde vestigingsplaats op het moment van de aanvraag.

Anderzijds dient er wel op gewezen te worden dat de mogelijkheid te beschikken over de aangevraagde vestigingsplaats indien de vergunning wordt toegekend met zekerheid moet kunnen worden aangetoond. De aanvrager moet kunnen beschikken over de aangevraagde vestigingsplaats, d.w.z. de apotheek kunnen vestigen en uitbaten, hetzij op grond van een zakelijk recht, hetzij op grond van handelshuur. De naakte eigendom zal bijvoorbeeld niet volstaan in het kader van het ontwerp.

Eigendom wordt dus bewezen door:

- een eigendomstitel opgesteld door de dienst registratie en Domeinen die alle eigenaars omvat met opgave van hun eigendomsaandeel en de aard van hun rechten;
- een authentieke verkoopakte of een afschrift ervan;
- een eigendomsattest verstrekt door een notaris.

In het geval van mede-eigendom zal de aanvrager verder moeten bewijzen dat hij volledig over de plaats kan beschikken. Dit bewijs kan o.m. geleverd worden door een eenzijdige overeenkomst. Zo kan dit in het veelvoorkomend geval dat het onroerend goed door echtgenoten gezamenlijk werd aangekocht, door de aanvrager/echtgenoot worden aangetoond d.m.v. de verklaring van de andere echtgenoot dat de aanvrager over het goed kan beschikken.

De aanvrager moet bewijzen dat hij kan beschikken over de vestigingsplaats op het moment van het toekennen van de vergunning. Het bewijs hiervan kan geleverd worden d.m.v. een verkoopbelofte (artikel 1589 B.W.).

Overeenkomsten mogen op het moment van de beoordeling door de Vestigingscommissie niet afhankelijk zijn van een opschortende of ontbindende voorwaarde behalve indien deze betrekking heeft op het al dan niet verkrijgen van de vergunning.

[...].”

6. De bepaling van het adres waarop de aanvrager een apotheek wil openen en waarvan de regelgeving eist dat de aanvrager het bewijs bezorgt dat hij hierover kan beschikken wanneer hem de vergunning wordt verleend, is een essentieel element bij de beoordeling van de aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning.

Opdat aan deze essentiële vereiste is voldaan, volstaat het dat de aanvrager aantoont in de toekomst, wanneer hem de vergunning wordt verleend, te kunnen beschikken over de aangevraagde vestigingsplaats. Vereist is dat deze mogelijkheid “met zekerheid” moet kunnen worden aangetoond. De aanvrager moet aldus aantonen dat hij de aangevraagde apotheek kan vestigen en uitbaten.

Het vestigingsbesluit bepaalt niet welk bewijs met afdoende zekerheid doet blijken dat de aanvrager de aangevraagde apotheek kan vestigen en uitbaten op de aangevraagde vestigingsplaats. Het komt dan ook aan de vergunningverlenende overheid toe te oordelen of het door de aanvrager overgelegde stuk met zekerheid dit bewijs levert. Zij beschikt daarbij over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Het komt de Raad van State binnen het raam van zijn wettigheidstoezicht niet toe om zelf de beoordeling te maken of dit bewijs is geleverd. De Raad van State is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de vergunningverlenende overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de voormelde reglementaire bepaling en binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

7. Volgens de verzoekende partij verbiedt de handelshuurovereenkomst het onroerend goed in onderhuur te geven of de rechten erop over te dragen aan een derde zonder de schriftelijke en voorafgaande toestemming van

de verhuurder. De verzoekende partij betwist dat de eerste tussenkomende partij zal kunnen beschikken over het pand aangezien haar titel in strijd is met de handelshuurovereenkomst.

Daargelaten de vraag of het bij de beoordeling van een middel, gericht tegen een bij hem aanvechtbare administratieve rechtshandeling, tot de rechtsmacht van de Raad van State behoort om kennis te nemen van de inhoud van een overeenkomst en de draagwijdte die eraan moet worden gegeven, toont de verzoekende partij te dezen niet aan dat de eerste tussenkomende partij niet over de nieuwe vestigingslocatie kon beschikken op het ogenblik dat de vergunning werd toegekend.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat bij de aanvraag tot overbrenging een afschrift werd gevoegd van een handelshuurovereenkomst met als huurder de bvba Mobiphar, dit is de tweede tussenkomende partij, evenals een verklaring van mevrouw A.-K. Morlion - dit is de (enige) zaakvoerder van diezelfde bvba Mobiphar - dat deze het huurpand gelegen te 8210 Zedelgem, Snellegemsestraat 14-16 ter beschikking stelt van de eerste verzoekende partij tot uitbating van de apotheek op dit adres en dit in afwachting van de definitieve overlating van apotheek Priem Marc aan mevrouw A.-K. Morlion. De tussenkomende partijen leggen een verklaring van 8 december 2014 voor van de eigenaars en verhuurder waarbij deze uitdrukkelijk bevestigen geen bezwaar te hebben gehad tegen deze tijdelijke terbeschikkingstelling van het huurpand ten voordele van de eerste verzoekende partij met als voorwerp de uitbating van een apotheek. Uit het proces-verbaal van vaststelling opgesteld door de gerechtsdeurwaarder op 2 september 2014 blijkt nog dat de apotheek te Zedelgem aan de Snellegemstraat, nummer 14-16 geopend is en dat de gerechtsdeurwaarder heeft vastgesteld dat Marc Priem er werkt als apotheker. Hieruit blijkt dat, anders dan de verzoekende partij het ziet, de eerste tussenkomende partij wel degelijk over de gevraagde vestigingsplaats kon beschikken. De verzoekende partij betwist evenmin dat de tweede tussenkomende

partij over de gevraagde vestigingsplaats kan beschikken en dat de vergunde apotheek kan worden uitgebaat op de gevraagde vestigingsplaats.

8. De verzoekende partij kan geen voordeel halen uit een nietigverklaring op grond van de aangevoerde grief.

Het eerste middel is niet-ontvankelijk.

#### *B. Tweede middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

9. In een tweede middel voert de verzoekende partij een schending aan van “artikel 1, §1 - §3bis, artikel 1bis, artikel 15ter t.e.m. 15quinquies van het [vestigingsbesluit] en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel”. Zij zet in essentie uiteen dat er te dezen niet sprake is van een overbrenging van een bestaande apotheek doch van de oprichting van een nieuwe vestiging. De activiteiten van de eerste tussenkomende partij waren reeds stopgezet op 31 december 2013. Er werd echter geen melding inzake tijdelijke (artikel 15ter) of definitieve (artikel 15quater) sluiting van de apotheek te Brugge ingediend, noch ligt er een aanvraag tot behoud van de vergunning voor. Het niet-naleven van de vormvereisten dient te leiden tot een intrekking van de vergunning (artikel 15quinquies). Bijgevolg kan de eerste tussenkomende partij onmogelijk over een rechtsgeldige vergunning voor het uitbaten van apothekersactiviteiten beschikken en kan deze onvergunde activiteit dan ook niet rechtsgeldig worden overgebracht naar een aanpalende gemeente. De aanvraag moest dan ook worden beoordeeld als een aanvraag tot een nieuwe vestiging waarbij deze moet voldoen aan de bepalingen van artikel 1, §§ 1 tot 3bis, van het toepasselijke vestigingsbesluit, wat niet het geval is. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat de eerste tussenkomende partij geen activiteiten zal uitvoeren in de nieuwe vestiging en dat de overnemer, dit is de tweede tussenkomende partij via haar zaakvoerder

mevrouw A.-K. Morlion, nooit enige activiteit in de oorspronkelijke vestiging te Brugge heeft uitgevoerd. Er is dan ook geen continuïteit van exploitant zodat de gemelde overbrenging louter fictief is. Bovendien is de oprichting van een nieuwe apotheek strijdig met het moratorium op het aantal apotheken.

In haar memorie van wederantwoord voert de verzoekende partij nog aan dat de soepele vestigingsregels bij de overbrenging van een apotheek naar een aanpalende gemeente zijn ingegeven vanuit de veronderstelde continuïteit van de exploitatie door de vergunningaanvrager waardoor (minstens een deel van) het bestaande cliënteel zich ook naar de nieuwe vestiging zal begeven. *In casu* is er geen continuïteit van de exploitant na de overbrenging van de bestaande apotheek “die slechts gedurende één werkdag actief zou zijn geweest in de nieuwe vestiging” en dient te worden besloten dat de voorliggende aanvraag een vermomde aanvraag tot opening van een nieuwe vestiging betreft.

In haar laatste memorie herhaalt de verzoekende partij wat zij reeds in haar eerdere procedurestukken heeft uiteengezet. Zij herhaalt in essentie dat de eerste tussenkomende partij geen intentie had om de nieuwe vestigingsplaats te exploiteren. Er kan niet worden aanvaard dat het vestigingsverbod van nieuwe apotheken wordt omzeild door de loutere naamgeving door een vergunde te sluiten apotheek.

### *Beoordeling*

10. Het auditoraat besluit tot de ongegrondheid van dit middel op grond van de volgende overwegingen:

“[...]”

24. De eerste tussenkomende partij legt stuk 3 voor waaruit blijkt dat aan de eerste tussenkomende partij het door hem gevraagde behoud van de vergunning van de apotheek waarvan de tijdelijke sluiting meer dan zestig dagen bedraagt, werd verleend op 23 april 2014 voor de periode van 31 december 2013 tot 30 december 2016. Voor het verstrijken van deze termijn werd op 26 juni 2014 aan de eerste tussenkomende partij een vergunning verleend voor de overbrenging van de apotheek buiten de onmiddellijke nabijheid.

Het middel mist feitelijke grondslag in de mate dat het ervan uitgaat dat er geen

geldige vergunning kan voorliggen aangezien er geen melding van een tijdelijke of definitieve sluiting zou zijn ingediend noch dat een aanvraag tot behoud van de vergunning zou voorliggen. Uit het bovenstaande blijkt dat het behoud van de vergunning werd toegekend.

25. Het middel mist feitelijke grondslag in de mate dat het ervan uitgaat dat de eerste tussenkomenende partij geen apothekersactiviteit zou hebben uitgevoerd op de geplande vestigingsplaats. Uit het reeds vermelde proces-verbaal van de gerechtsdeurwaarder blijkt dat de eerste tussenkomenende partij apothekersactiviteiten heeft uitgeoefend in de gemeente Zedelgem.

Bovendien houden de bepalingen van het vestigingsbesluit geen verbod in om een vergunning over te dragen. Artikel 1, §5*bis*, 3°, van het vestigingsbesluit houdt evenmin een verbod in om de vergunning over te dragen. De vergunde apotheek bekam een vergunning voor de overbrenging van deze apotheek buiten de onmiddellijke nabijheid waarbij de tweede tussenkomenende partij conform artikel 20 van het vestigingsbesluit de apotheek gelegen op de nieuwe vestigingsplaats heeft laten registreren. Er is geen sprake van de oprichting van een volledig nieuwe vestiging zodat noch paragrafen 1 en 2 van artikel 1, noch het moratorium zoals opgenomen in artikel 1*bis* van het vestigingsbesluit geschonden kunnen zijn.

Het middel kan niet tot de nietigverklaring leiden.”.

De verzoekende partij betwist deze conclusie niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft zij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven. Het volstaat daartoe niet te herhalen wat in de eerdere procedurestukken is uiteengezet.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het tweede middel ongegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwierpt het beroep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

**De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 300 euro, elk voor de helft.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventwintig september tweeduizend achttien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

|                     |                  |
|---------------------|------------------|
| Geert Debersaques,  | kamervoorzitter, |
| Kaat Leus,          | staatsraad,      |
| Patricia De Somere, | staatsraad,      |
| bijgestaan door     |                  |
| Johan Pas,          | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Johan Pas**

**Geert Debersaques**